

ZEMPLÉNI UJSÁG

POLITIKAI HIRLAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.
Megjelen hetenkint kétszer:
Szerdán és szombaton.

Főszerkesztő: Felelős szerkesztő: Főmunkatárs:
Ifj. MECZNER GYULA. BIRÓ PÁL. Dr. HÁM SÁNDOR

Előfizetési árak:
Egész évre 12 korona, félévre 6 kor.
negyedévre 3 kor.
Egyes szám ára 12 fillér.

Hol álljon a Kossuth szobor?

Sátoralja-Ujhely, nov. 15.

Gyakrabban foglalkoztunk mostanában a Kossuth-szobor kérdésével. Egyik előző vezércikkünkben különösen fejtegettük, hogyha a jövő év őszére impozáns nemzeti ünnepé akarjuk avatni a szobor leleplezését, akkor jóelőre foglalkoznunk kell a kivittel. Kívánjuk, hogy rossz profétáknak bizonyuljunk, de ha nem fogjuk meg ezt a kérdést erősebben, akkor, úgy hisszük, nem lesz ebből a leleplezési nemzeti ünnepségből vagy semmi, vagy ha lesz, hát lesz egy sablonszerű leleplezési ünnepély.

A szoborbizottság valóban dicséretes buzgalommal igyekszik úgy a technikai, mint művészi kivitelre vonatkozó végső döntést siettetni. Ámde minden nemes törekvése, — ha nem is meddő — de érdeklődés híján bizonyára nem lesz oly sok oldalról megvitattott és elintézett, ha e szent ügy körül nem ver erősebb hullámokat a sajtó is.

Feljegyezzük, hogy az utókor részére itt álljon, mint érdekes tünet. A képviselőválasztások aktualitása óta, tehát körülbelül két hónapon át olvastunk mi itt egyes sajtótermékekben rettenetesen nagy ordítózással égbekiáltó lelkesedést a hamisítatlan, a tiszta, a szent függetlenségi eszmékről, de mikor arról van szó, hogy 7—8 hónap mulva teljesen készen álljunk Kossuth Lajos szobrával és egy nagy országos nemzeti ünnepség végleg befejezett programjával, akkor nagy bölcsen hallgatnak.

Egyéni hiúságok legyezgetését szolgáló tudósításokra, a hajszákra, az önimádásra tellett nyomdafesték, de arra nem, hogy mi legyen Zempléni Kossuth Lajos születésének 100. évfordulóján, mi legyen azzal a szoborral, hol állhatna legméltóbb helyen, honnan világítson szent glóriája? Majdnem azt kezdjük hinni, hogy szinte félni kezdenek ennek a glóriának fényétől, fáznak, hogy a Kossuth Lajos függetlenségi eszméinek előttük tulságosan „szabadelvű” glóriája nagyon erősen bevilágíthat majd abba a sötét néppárti oduba, abba a két-három szobácskába, amely már Sátoralja-Ujhelyben is vallási jelvényekkel ölel keblére híveket és így egyesülve készíti már a jövőre a talajt, hogy a mint most is hű segítő társra talált a „buzgó függetlenségi”-nél, majd izmosodva erősebben harcolhasson a nyílt szabadelvűség ellen.

Ha a karrikatura-rajzoló képességeivel bírnánk, egy képet pingálnánk. A tiszta szabadelvűség glóri-

ájával övezett függetlenségi eszmék apostolának szobrát odaállítanók a képen abba a szűk utcába és a háttérben pedig abból az oduból öszszetett kezekkel kifelé imádkozó ájtatos hívecskéket, amint a szobor megpillantása után hasonlóan olyan ábrázatot vágnának, mint a Macbethet ábrázoló szíriész — a mint feltűnik előtte Banquo szelleme. A kép alá pedig ezt írnök: „Leleplezés után.”

A Kossuth-szobor helyére vonatkozó bizottsági jegyzőkönyvet itt közöljük egész terjedelmében:

Jelenvoltak a gyűlésen:

Id. Meczner Gyula a biz. elnöke, dr. Hornyay Béla, dr. Schön Vilmos, Miklósy István, dr. Kovács Gábor, Nagy Barna, Fejes István biz. tagok.

Elnök a gyűlést megnyitván, előterjeszti, miszerint a szept. 12-iki ülés határozatához képest Róna József szobrász művész urat levélileg meghívta a szobor elhelyezésére szóban lévő 3 helynek megszemlélése és szakvéleményezése végett, s hogy ennek folytán a művész ur október hó 25-én körünkben megjelent s az idő rövidsége miatt a helybeli bizottsági-tagok meghívásával és részvételével a nyert szükséges helyi viszonyokról való tájékoztatás után szemléjét megtartotta azon kijelentéssel, hogy véleményét Budapestről írásban legközelebb fogja megküldeni.

Róna ur ezen ígéretéhez képest október hó 29-iki keletü következő nagybecsű levelét intézte az elnökhöz:

(Róna véleménye.)

Nagyságos Meczner Gyula ur a sátoralja-ujhelyi Kossuth Lajos szobor tek. elnökének Sátoralja-ujhely.

A t. bizottság meghívása folytán Sátoralja-ujhelyben megjelentem és a becses átiratukban megjelölt három helyet megtekintettem, hogy megítélhessem, melyik felelne meg művészi szempontból leginkább azon célnak, hogy azon Kossuth Lajos emlékszobra felállíttassék.

A megtekintés valamint a dolognak itthon való megfontolása után, véleményem mit a következőkben bátor-kodom előadni:

I. A zempléni vitézek területe fekvésénél fogva leginkább felelne meg a kitűzött célnak, azonban az ott álló vitézek szobra, valamint a kút áthelyezése nélkül lehetetlen volna a Kossuth-szobrot úgy elhelyezni, hogy az kellőképpen érvényre jusson, azonkívül az ott lévő régi fákat is meg kellene bolygatni, már pedig úgy a fák kiirtását valamint a két régi emlékek elhelyezését nem ajánlanám, mert ezek együttesen a téren kellemesen ható művészi egészet képeznek, melyet kár volna elrontani.

II. A Diana kert területe a mostani formájában nem felel meg, bár úgy hallok, hogy az a közel jövőben parkká változtatik át.

Egyrészt a terület oly nagy, hogy azon azon nagyon nagyszabású szobor juthatna érvényre (erre pedig úgy tudom a t. bizottságnak elegendő anyagi eszközei nincsenek) másrészt pedig a hely a rendes közlekedéstől távol fekszik. Szobrot pedig s különösen Kossuth Lajos szobrát oda kell állítani a hol legnagyobb a forgalom, hogy

azt minél több ember, minél gyakrabban láthassa, ennek látásán felbuzdulhasson és hazafias érzésében megerősödhessen.

III. A napi piactér úgy formájában mint fekvésénél fogva is alkalmas a Kossuth Lajos szobor felállítására. A szobornak ott, mivel Kossuth lakóháza és a régi Rákóczy kastély is közel vannak, bizonyos történelmi háttérre is volna.

A most a teret részben segélyező régi lépcsőket kellene pótolni úgy, hogy a tulajdonképeni tér tervszerű hatást nyerne. A teret a szoborral összhangban be kell fásítani és megfelelően parkírozni. Az így átalakított téren a szobor, melynek magassága 2.70—3.00 m. lehet, egy kőtalapzaton mely 3.50—4.00 m. magas, összesen tehát 6.20—7.00 magas volna, pompásan hatna, s a vasutról jövő idegeneknek is kellemes első impressiót adna Sátoralja-ujhely városáról.

Mindezeknél fogva tehát a napi piac teret ajánlom a t. bizottságnak a Kossuth Lajos szobor felállítására.

Midőn további közreműködésemet is a legnagyobb készséggel felajánlom a t. bizottságnak, maradok hazafini üdvözléssel kész szolgálja:

Budapest, 1901. okt. hó 29.

Róna József s. k.
ac. szobrász.

Ennek folytán tekintettel a vidéken és Budapestben lakó bizottsági tagokra is elnök a bizottságot a mai napra, melyre különben is a közleg. bizottság ülése volt kintzire hívta össze.

Közölve tehát most a művész ur véleményét, felkéri a bizottság tagjait a dolog nagy fontosságához képest beható megtanácskozás és minden körülményeket tekintetbe és számbavevő határozathozatalra.

A megindult s minden tag élénk részvételével lefolyt tanácskozás folyamán Fejes István b. tag ur azon részletesen megokolt indítványt tette, hogy a szobor helyéül a napi piac jelöltesék és ennek végérvényes átengedésére Sátoralja-ujhely város polgármestere sürgősen megkerestettek, hogy képviseleti gyűlést tartván, ennek határozatáról lehetőleg 8 napon belül a bizottságot értesítse.

Főnökát képezte Fejes urnak, hogy a zempléni vitézek szobrának áthelyezése több nehézséget s akadályokat feltételez, előtte pedig főszempont az hogy a szobor felállítása oly időben történjék, hogy Kossuth Lajos születésének 100-ik év fordulóján lelepleztessék, de a művész ur véleményére is hivatkozva, teljesen megnyugtatta magát a tekintetben is, hogy a szobornak a napi piactéren való elhelyezése a művészi szakszempontoknak is teljesen megfelel s így az adott viszonyok között ez legjobb.

Kovács Gábor ur ennek ellenében Kossuth Lajos szobrának egyedül legméltóbb helyéül a Zempléni vitézek szobrának helyét tartván, azt indítványozta, hogy ezen szobor lebontása és áthelyezése mellett a Kossuth szobor ennek helyén állíttassék fel.

Miután a bizottság egyhangu elhatározásra jutni ne tudott, elnök a két indítványt szavazás alá bocsátotta.

Fejes István indítványa mellett szavaztak: Fejes István, Miklósy István, dr. Schön Vilmos és dr. Hornyay Béla.

Dr. Kovács Gábor indítványa mel-

lett szavaztak: dr. Kovács Gábor és Nagy Barna.

Minek folytán kettő ellen négy szavazattal, tehát szavazattöbbséggel a Zemplén-megyei Kossuth szobor helyéül a szobor-bizottság a sátoralja-ujhelyi napi piac teret határozta meg, megkeresni határozván egyidejűleg Sátoralja-ujhely város polgármesterét, hogy városi közgyűlést tartva a napi piac téren a szobor helyéül leendő átengedése iránt végleges határozatot hozasson s erről a bizottságot lehetőleg 8 napon belül értesítse.

Dr. Hornyai Béla azon álláspontját kifejezni kérte, hogy mint a bizottság tagjának szavazata nem preocupálja mint városi képviseleti tagnak a napi piac tér átengedése tárgyában városi közérdekben fentartott véleményét és elfoglalandó álláspontját, — mely kijelentése kívánsága szerint jegyzőkönyvbe vétetett.

Elnök jelenti, hogy Róna ur leutasításának alkalmából utazási költség címén csupán 100 koronát vett igénybe, melyet elnök sajátjából előlegezett, minek folytán felhatalmazást kér, hogy ezen előlegének az alaplóból leendő kiutalás át alispán urtól kérhesse.

Minek folytán a bizottság Róna József urnak önzetlenségéért egyáltalán adott kimerítő, nagybecsű művészi véleményének megadásáért, s hazafias fáradozásáért halás köszönetet szavaz. Elnök részére pedig a kért meghatalmazást megadja.

Jelenti végül elnök, hogy időközben teljesített gyűjtés eredménye képen dr. Tárczy Pál ügyvéd Kir.-Helmecsről készpénzben 194 kor, 40 fillért dr. Moskovics Ervin Homonnáról több évi gyűjtésének eredményeül postakáré-pénztári könyvben 352 kor. 60 fillért küldött be, mindkét összeg a megyei pénztárba annak idején beszállított.

Tudomásul vétetett. A jegyzőkönyv hitelesítésére Fejes István és dr. Schön Vilmos ur kértettek fel.

Kmf.

Jegyzette:

Meczner Gyula s. k. Görgey Géza s. k.
b. elnök. várm. aljegyző.

Hitelesítik:

Fejes István s. k. Dr. Schön Vilmos s. k.

Sátoralja-ujhely, nov. 15.

A F. H. magára ösmert. A mult szombati vezércikkünkben, mint országsszerte feltűnt érdekes jelenséggel, mi is foglalkoztunk azzal, hogy ujabban némely újdonsült függetlenségi jelölt a szocialista tanokat erősen belekevergeti a programjába. Persze csak úgy suba alatt. Megirtuk hát, hogy a még zavart teoríaju szocialista-programm érdekében helyesebb volna, ha egy-két szocialista képviselő ezzel a nyílt programmal bekerülne a parlamentbe, így azután lassan-lassan pörére lehetne vetköztetni egy-két aspiránst és nyíltabban lehetne kérdőre vonni, hogyhát tulajdonképpen minő is az a program, amelylyel ő a hazát ott fent a nagyságos, méltóságos és kegyelmes urak társaságában boldogítani akarná: függetlenségi, vagy szocialista-e? Nem lehetne olyan tetszetős formában *összszekavargatni* a teoríákat, mint most. Szóval nem lehetne olyan szabadon halásztatni a programok zavarosában. Erre aztán, hogy ezt országos nagy általánosságban így megirtuk, egy szóval nem említve sem nevet, sem helyet, úgy látszik szívén sebezve ma

gára ösmert a F. H. és indignációval kérde, hogy miért mondjuk mi őket *szocialistáknak*? Nichts über die Auf-richtigkeit. Megható önbeismerés.

Hogy ide is eljutott a F. H., er-ről eszünkbe jut annak a szórakozott tudósnak a logikája, aki nem tudta vajjon ellopták-e a pápaszemét vagy elvesztette, a következőképp okoskodott: Ki lop? A tolvaj lop. Ha a tolvaj pá-paszemet lop, akkor vagy rövidlátó, vagy nem. Ha rövidlátó, akkor vagy van neki pápaszeme, vagy nincs. Ha van neki, akkor minnek neki egy má-sik? Ha nincs neki, akkor nem talál-hatott rá az enyimre sem. Ha pedig nem rövidlátó, akkor nincs szüksége pápaszemre. Tehát tolvaj nem vitte el az én pápaszememet. Tehát én magam tettem le valahová. De ha az ember letesz valahová valamit, kell, hogy lássa: hová tette. Én azonban látom, hogy itt nincsen sehol. De ha látom, hogy nincs sehol, akkor a pápaszemnek az orromon kell lennie, különben nem láthat-nám, hogy nincs itt. A pápaszem tehát az orromon van.

Ők is az orrukon levő pápaszem-mel olvasták ki a cikkből, hogy ők a *szocialisták* és mégis indignálódnak. Mindig ők okvetetlenkednek. Egyre ők keresgelik a pápaszemet, míg egyszerre csak ráakadnak a saját orrukra. Hát ha az ő logikájuk is kijukadt erre az eredményre, akkor mi a fészkes fule-milének tiltakoznak ellene. Vagy csak azt akarják dokumentálni, hogy fölös-leges a mi célzatosságunk, mikor az ő logikájuk amugy is rájön az igazságra. Ennyi őszinteség, valóban — meg-ható.

A magyar nyelv védelme. Vályvi János Eperjes hazafias g. kath. püs-pöke egyházkerülete lelkészeihez és ta-nítóikhoz legutóbb intézett körlevelében különös hangsúlyozással emelve ki a magyar nyelv tiszteletét, erről többek közt a következőket írja:

A magyar nyelv kötelező tanítá-sáról szóló 1879. évi XVII. t. cikknek betűszerinti figyelembevételét és lelki-ismeretes végrehajtását úgy a tanítók-nak, mint a lelkészkedő papságnak újólag és ismételt szívből kötöm s meghagyom, miszerint tartsák távol magukat úgy a vezetésre bízott nép nyelvének ildomtalan, gúnyos bec-smérletétől, valamint a nép nyelvén-ek az iskolában való kizárólagos egye-dül s nemcsak könnyen gyanut ger-jeszthető, de valósággal téves eszmé-ket elhíntó s mérges gyümölcsöket teremhető tulzott dédelgetéséről. A ta-pasztalat elég bizonyítékot nyújtott arra nézve, hogy ezen alapelvtől való eltér-és — mely csakis meggondolatlan tulbuzgóságból, vagy éppen személyes érdekeket hajhászó feltűnési viszkete-gből eredhetett — magára a hitközségi tanúgyre, sőt határozottan lehet mon-dani: magára a közvetlenül kitűzött célra volt legkárosabb befolyással. Azért őszintén, minden utógondolat nélkül igyekezzenek odahatni, hogy az isko-lába került gyermekek a család köré-ből hozott fogalmakat, mint nyelv-anya-got az ottan divó tájzólásnak megfe-lelőleg rendes, szabatos alakban ösz-szefoglalni tudják s annak gyakorlása közben egyszersmind az istenisztelet nyelvének megértésére előkészíttesse-nek. Így azután sokkal sikeresebben sajátíthatják el az iskolás-gyermekek a szolgálati, alkalmazási, katonai s más magán-, továbbá hatósági és országos érdekből oly fontos közös hazai ma-gyar nyelvet is, hogyha saját anya-nyelvök szerkezete felől némi fogalom-mal bírnak s az által bennük bizonyos foku nyelvérzék s annak könnyebb el-sajátítására vezető képesség hozatik létre. Mindezek alapján a tanítókat szí-goruan utasítom, miszerint a törvény által követelt buzgalom kifejtésével szor-galmasan, eredményesen és sikerrel tanítsák az állam hivatalos magyar nyelvet, annál is inkább, nehogy ellen-kező esetben, ugyancsak törvény ér-telmében, az államsegélytől megfosz-tassanak.

Hazafias körlevelét így fejezi be a püspök:

Szóval elvárom, miszerint ezentul a népnevelés terén egyházmegyéim lel-készei és tanítói közül senki se legyen kötelességmulasztással vádolható, annál kevésbbé, mert szeretett magyar ha-zánkban úgy a tisztán magyar, mint az éppen okvetlenül szükséges ruthén-magyar nyelvű tan-, ima- és énekköny-vekről kielégítően gondoskodva van.

Nyilatkozat. Buza Barna a F. H. szerkesztője és Németh Bertalan a lap vezére, siettek jó pajtásuknak Halász Pálnak ellenem tett nyilatkozatát kö-zölni. Köszönöm nekik, így hamarabb jutott tudomásomra. Egyébként hogy Halász Pál ural szemben a nyilvános rágalmaszást miért veszek magamnak bírói uton elégtételt, amelyre ügyvé-demnek már megbízást adtam, arról e lap mai számának törvénytörvény-éki ro-vata bővebb felvilágosítást ad.

Biró Pál.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

(Hivatalos hirdetés. Sátoraljauj-hely város közönsége a magas állam-kinestártól a borital s husfogyasztási adók beszedési jogát 1902/1904. évek-re megváltván, a város, mint a kincstár jogaiba lépett erkölcsei testület a bor-termelőkkel s magánfogyasztókkal ki-egyezkedni szándékozik. Ebből folyólag felhívataknak az érdekeltek, hogy bor-készleteiket 1901. évi november 30-ig a fogyasztási adókezelőnél (Rákóczy utca 755. szám alatt) jelenték be, el-lenevetben boruk eltitkoltaknak fog te-kintetni, s a bejelentést elmulasztók szigoruan büntetett. Ezzel kapcsola-tosan értesítettnek a kiegyezni szán-dékozó, hogy írásbeli ajánlataikat a város polgármesteréhez címezve 1901. év december hó 10-ig annál is inkább nyújtsák be, mert ellenesetben az egyez-kezésre igényt tovább nem tarthatnak. Kelt Sátoraljauj helyben, 1901. évi no-ember hó 10-én. Székely, s. k., pol-gármester.

HIREK.

Sulyovszky Istvánhoz.*

Jó Sulyovszky István ott fön Nagymihályon! Negyedszáz év óta erélyed esodálom, Férfias erélyed, hazafi erélyed Épt ott számodra nem muló emléket.

„Nemzet nyelvében él,“ — Sulyovszky jól tud-lja,

Ápolni magyar szót van is reá gondja: Több mint ezer lelket számláló iskola Régi vezére ő s mindenkor Nesztora.

Mondják: családjá nines, nines a kiért éljen... Dehogy ninesen, hisz' most karolja fel épen S ad ezer koronát „Tanítók Háza“-ra... Csökold áldott kezét, te tanító Arva!

Jó Sulyovszky István ott fön Nagymihályon! Honfiai lelked nagyságát esodálom; Tanúgybarát! neved örökre élni fog, Zemplén szent földjén mig egy magyar sziv [dobog]

Alsóbereceki, 1901. nov. hó 7.

Idősb Berecz K. roly.

Szezon.

— nov. 15.

Az erdő, a mező néma csendjét vidám zaj veri fel, — vadászok járnak a hervadt avarban, kopók caaholása hallatszik s lövések zaja reszketteti a levegőt.

Sajnos: ez a nemes, urí passzió mindinkább veszi hivat. A városok mai fiatalsága nem olyan légkörben nő fel, hogy érdeklődni tudjon a va-dászat nemes sportja iránt. Inkább más kalandokra vadászik, mint őzekre. S kedvesebb neki a kávéházak füstös levegője, a szabad természet minden szépségénél.

Ami pedig nagy hiba. És káros hatással van minden tekintetben A vadászat nemes sportja, amilyen egész-

* Abból az alkalomból, hogy Sulyovszky István Nagymihály város főbírája, a Ferencz-József-rend lovagkeresztese a Zemplénvá-rmegei Tanítók Háza számára 1000 (ezer) koronát ajándékozott

seges, ép oly szórakoztató. Kár tehát a szórakozást ott keresni, a hol az egészségre is káros hatással van, mely sokba is kerül!

Mert egy közminőségű lump, — a milyenek mi kávéházi molyok csak-nem mindannyian vagyunk — föbbet költ egy hónapban pikoló kapuczinokra s felesleges szivarokra, mint amennyi-ben minden héten egy vadászkirándu-lás kerül. S össze lehet-e hasonlítani a két élvezetet!

Különösen a tisztviselők figyel-mébe ajánlható, hogy térjenek vissza a vadászathoz. Lehet-e szebben fensé-gesebben eltölteni a szabad vasárna-pokat, mint a gyönyörű természet ölé-n? Egy-egy ilyen vadászkirándulás egész hétre való örömet, felvidulást nyújt. S oly kevesen szerzik meg maguknak azt az örömet, hogy a vadászok száma, az ifjabb generáció nem érzi szükségét a természettel való érintkezésének és a tarlón gyérül a lövések zaja s mult idők homályába vesz az emlékezés, mikor minden magyar egy-egy nimród volt. . .

Lónyay grófok Zemplénben.

A mióta a bodrog-olaszú kastély ur-nője Stefánia kir. hercegnő ellátoga-tott ide Zemplénbe, mindenfelé érdek-lődéssel és tisztelettel kísérik, mint közénk jött magyar grófnét. Az el-mult szerdán ebédet adtak Lónyayék, amelyen a grófi páron kívül jelen voltak Lónyay Gábor gróf és neje, Matolai Etele alispán és Dókus Gyula főjegyző. Másnap esütörtökön Lónyayék Parnóra mentek Andrássy Géza grófok látogatására, a honnan csak este tértek vissza Olasziba. Teg-nap Pénteken este a sátoraljauj helyi dalárda nagyszerű lampionos szerená-dot adott a főhercegnő tiszteletére, amelynek hangulatát csak a nagy eső-zés rontotta kissé. Ma reggel a Buda-pest felé menő gyorsvonattal a grófi pár kíséretével együtt elutazott Ola-sziból.

Beszélgetés Stefánia kir. her-cegnővel a Hegyalja érdekeiről. Abból az alkalomból, hogy Lónyay Elemér grófok zempléni tartózkodásuk ideje alatt Bodrog-Olasziban ebédet adtak, társalgás közben Dókus Gyula fő-jegyző előtt, aki szintén jelen volt az ebédén, a főhercegnő különös elragad-tatással nyilatkozott a Hegyalja gyö-nyörű fekvéséről. Beszélgetés közben élénk érdeklődéssel kérdezősködött a Hegyalja közgazdasági viszonyairól. Meglepő szakértelemmel emelte ki, mily nagy kár az, hogy a világ legjobb borának, a Tokaj-Hegyalja borának nem tudták eddig a piacát megteremteni. Külföldi utazásai alatt szerzett tapasztalatai nyomán tudja, hogy ez a legjobb hírű bor, nagy keresettsége mellett a maga valódisá-gában alig kapható külföldön. Dókus Gyula azon megjegyzésére, hogy már régebben foglalkoznak Hegyalján egy borértékesítő szövetkezet létesítésével, a főhercegnő a francia viszonyokkal illusztrálva jegyezte meg, hogy az ottani értékesítő pineók mintájára eleinte francia szakemberekkel kéne berendezkedni nálunk is. A főhercegnő valóban lebilineselő nyájassággal foly-tatta a társalgást, minden megjegy-zésével erősen bizonyítva a magya-rok és országunk iránt érzett meleg rokonszenvét.

Virágfakadás novemberben. A természet nagy, végtelen birodalmában beállott hervadás évszaka. Az utolsó mezei virág is elfonyadt, a lila-színű őszi kikircis is pihenőre hajtott a finom kis kelyhére. A sítívó, hideg szél szabadon jár-kel már a fák letarolt, kopasz gallyai közt és ha a napsugár ki is bontja még olykor halványuló sugárkarjait, csak a megrokkant öregek gyöngeségét érezzük rajta. Van benne tűz, melegség elhisszük, mert tudjuk, de ő már nem igen tudja ezt maga bizonyítani. Olyan-fajta már ez a csil-

logás, mint a félreismert zsenik dobo-gása, kiket a világ nem akar észre-venni. De az őszi napsugár ezuttal még-is megcsalt. Széphalmon egy szép or-gona virág hajtott. Mint onnan írják, Nagy István kertjében az orgonabokor ki-hajtott, kivirágzott. Tavasz az őszben. . . Vajjon meddig él az őszi hervadásban? A dér és fagy mielőbb megsemmisít, elveszi az életét s avarrá hullatja. . .

Eljegyzés. Szöllősy Endre, fodrászlet tulajdonos, e hó 8-án vál-tott jegyet Polturák Irénke kisasszonyal Sátoraljauj helyben.

Szanatórium-építés a Csorba-tó mellett. A földmívelési m. kir. mi-niszter a magyar állam által megvett Csorba tó mellett legközelebb egy na-gyobb sanatóriumot és díszes beren-dezésű kávéházat épített.

Öngyilkos fényképész. Pod-leszny János fényképész — mint mis-kolczi tudósítónk írja — tegnap öngyilkossá lett. Higanyoldattal mérgezte meg magát, de tettét észrevette esa-ládjá, így megmentették az életnek. Podleszny János testvér-öccse Pod-leszny András kassai fényképésznek a kit táviratban értesítették az öngyil-kossági kísérletről. Tettét állítólag az örökös családi viszály miatt követte el s már többször hangoztatta, hogy megunt az életét. Podleszny sokáig lakott Sátoraljauj helyben is s csak a mikor megnősült, tette át lakását Mis-kolczra. Az Erzsébet-kórházban ápol-ják az életunt fényképészt, a kinek fel-gyógyulásához reményt fűznek az or-vosok.

Szépségverseny Miskolczon. A miskolczi színház habituéjai zsenialisab-ban csinálják a dolgokat, mint a mi-eink. A szintársulat női tagjai közt szépségversenyt rendeznek. A szépek izgalomban vannak, a közönség lázban ég, mert a szépségverseny vége felé jár . . . A fogadási irodák megnyil-tak, a bukmékerek úgy haljk nem vesznek fel több fogadást, mert a fa-vorítok tul vannak halmoza és „out sider“-ekre pedig nem akarnak fogadni. Sima start után a versenyzők közül a vezetőst, hol az egyik, hol a másik ragadta magához a favoritok közül; a pálya közepén azonban már nyitabb lett a verseny, a mennyiben mindegyik versenyző felvette a küzdelmet. A fo-gadók a habituék lélegzetüket vissza-fojtva várják az érdekesnek ígérkező finist, a hol az „auf-al“ pari“-val in-dulók lesznek majd együtt és moso-lyogva, boszankodva látjuk őket egy csoportba. A fogadási iroda kimutatása szerint a mai napon — 24 órával a finis előtt — ezek a hivatalos ered-mények: Szélestey Elza 2818, Sze-gedy Zelma 1948, Feledy Boriska 1802, Holéczy 1150. Azt hisszük, hogy a verseny befejeztével, sok habitué letö-rik és a fogadási iroda vigan fog fü-työrészni és bizionnyal újabb verseny-eket rendez, a hol eldöntetik az a sok fontos kérdés: ki a legszebb színész? ki a legtehetségesebb, legbajosabb, leg-szorgalmasabb, kinek van a legszebb toalettje stb. stb. Ha így folytatják a miskolcziak, maholnap valóságos, ha-misittatlan totalizátort állíthatnak fel. . .

Letartóztatott ovadéksikkasztó. A rendőrség mult héten ismét egy ova-déksikkasztót tartóztatott le. A jómadár neve Weisz Mór, gálszécsi születésű 32 éves ember. Adorján Marcell néven egy zuglapot adott ki, majd hitelbe egy kis nyomdát vett. Így azután egész csomó embert szerződtetett szolgálának, pénzbeszédőnek és pénztárnoknak. Az utóbbi időkben egymást érték a rend-őrségen a feljelentések a „szerkesztő“ ur ellen. Szegény napszamos emberek panaszták el, hogy összekuporgatott filléreiket, a melyeket mint ovadékok adtak át Weisznek, elisikkasztotta. Összesen husz feljelentés érkezett el-lene. Az eddig elisikkasztott összeg 3000 korona. A rendőrség megindí-totta a nyomozást és a jels alakot a Szent István-kórházban letartóztatva a hol Neumann Károly álnéven feküdt betegen.

Követte az anyját a halálba. Egy szegény leány megható szomorú történetéről ad hírt tornai tudósítónk. Dánk Rózália restei parasztleánynak

néhány héttel ezelőtt meghalt az anyja, kit valóságos imádott. A szegény leány azóta buskomor lett s testvéreinek gyakran mondta, hogy öngyilkos lesz. Tegnap egyedül maradt odahaza, ezt felhasználta Dánk Rozália és gyufaoldatot ivott. A mérgeg összeesette a belső részeket s rövid idő múlva kínos szenvedés után meghalt.

SZINHÁZ.

Budapesti levél.

— Irodalmi és színházi dolgok. —

Ilyenkor van a könyvek meg a koncertek évadja. Igaz, hogy az utóbbiaknak nem sok kelete van nálunk és most is reánk illenek, a mit valamikor Orczy Lőrincz mondott Barkóczy Ferencz egri püspöknek, hogy tudnillik „nem kellene nálunk könyvek”. Barkóczy ugyanis biztatta Orczyt, adná ki *holmi elegyes munkálatjait*. Biztatás talán hathatósabban is támogatta és a nemes urnak ingyen nyomtatott az egri püspöki tipografiában. Püspöki volt még akkor a mai érseki nyoma, mivelhogy tudvalevőleg az egri püspökség csak 1800-ban lett érsekség.

Hogy mit állottak ki literátoraink e rozsz irodalmi viszonyok miatt, ezt olvashatjuk Kazinczy, Csokonai, Kisfaludy Károly életrajzai, de meg jobban hátrahagyott magán levelei és jegyzeteiből. Kazinczy, a vagyonos, előkelő házból való ur elliteratorkodta összes vagyonát. Csokonai világléteben Maccenasok után futkosott, s hol egy, hol más mágnás név-vagy születés napjára irt dicsőítő distichonokat, Görög uram újság árkusain. Szinte tolta magát a szegény poéta a *Dietai urak* nyakára, s *Dietai Magyar Muzsa* című lapját eleve a tekintetes karoknak és Rendeknek ajánlotta. Krajczáros rigmusozásra emlékeztető hangon írta meg az előszót a koplalángés, mégsem vergődhetett zöld ágra. Megbukott a *Dietai Magyar Muzsa*.

De nem sokkal különb sorsa volt az uri családja által különösen nyomorban hagyott Kisfaludy Károlynak is. Mikor végre engedelmet kap a felsőbbektől egy *Jelenkor* nevű újság kiadására, 1830-ban meghal s az engedelmet Helmetzy Mihályra ruhazza, a ki aztán éveken keresztül szerkesztette is a *Jelenkort*.

Ma is több szerencse, mint ész kell sok mindenhez és a literátorok: nem mindegyike dicsékedhetik gondtalan élettel. A ki tisztán csak író, az bizony ma is csak nyomorog eleget, csak hogy már ma nem vevődik ez úgy észre, mint Csokonai idejében, a kinek lábbelije is fogyatékos vala gyakorta. A könyvpiacra még a legkitünőbb írók munkái sem kelnek egészen úgy, a hogy óhajtható volna. Kiss Józsefnek, Eötvösnek a műveit veszik, de hát Titánokból nem állhat az irodalom!

Micsoda remek is Eötvös új kötetei: A Magyar alakok, meg az *Emlékezetek*. — Erős és büszke lélek szóval meg ezekben a munkákban, meseterhez méltó az eljárás, a hogy tárgyait feldolgozza. Micsoda fejezet például az, a melyben a magyar asszonyokról szól. Valóságos hymnus a családi tűzhely nemtőjéhez. Néhány jelesebb író is ki-rukkol az őszi könyvvásárra. Köztük Gergely István, a kit hangulatos verséről is ismer már a publikum, — Finoman, szinte átlátszó szépséggel szövi meséit ez a poéta-író, s a *Leomondás* című most megjelenő kötet egyik érdekessége lesz az új irodalmi termékeknek. Az asszony-publikumot még azért is érdekelteti ez az új kötet, mert Gergely István tudvalevőleg a legszebb ember Budapesten.

Fenomenális ruhái vannak, s azt hiszem, hogy Pick azért lett nevezetessé, mert ő készíti Gergely Pista hasonlíthatatlan redingotjait.

Apropos divat, Párisban most ezüst- és arany szálakból szövött boleroakat fognak hordani az asszonyok. Ezeknek a bolerooknak az ékessége rubin, smaragd, zafir és más efféle drágakövek lesznek. Annyit mondanunk is fölösleges, hogy csakis a legfőbb

születésű, illetve a legvagyonosabb osztályhoz tartozó hölgyek utánozhatják ezt a divatot.

Az a hír is Párisból jön, hogy Brieux egyik darabját, *Les Avaries*-t nem engedi előadni Legue, az a miniszter, a kinek ügykörébe a művészetek tartoznak. Ezt a divatot volna jó már nálunk is utánozni, nem mindig a sleppet, meg a frizurát! Sokkal üdvösebb volna, mert bizony a holmi *kis bögre*, meg *kis kagylóról* szóló dalok ugy kivételzetnek magyar ősi mivoltunkból, hogy szép esztendő múlva híromdónak sem marad semmi dédapánk erkölceséből. A szinpad minden szépnak a visszatükrözője legyen! nem pedig minden pronografiának a gyalázatos tényezője. Emberi nyomorúságok, bűnök existálnak minden időben de nem szükséges azokat a szinpadra vinni. Avagy szokás-e társaságban illetlen dologról társalogni, sőt természetes dolgokról sem, ha azok nem helyén valók. Igaz, fájdalom, nálunk már olyan a konverzáció, hogy ha ezelőtt 10—15 esztendővel így beszélünk volna leányok, asszonyok előtt, a házi asszony sonica kidobott volna szalonjából.

Engem kinevetnek, hogy emberkerülő, mormogó medve, házsártos kedvű vagyok, ha perhorecsalóm ezt a hangot, de hiába, én már nem tudok ahhoz szokni, hogy azt, a mi előttem husz esztendőskoromban eszmény, a mi oltár volt, azt ma sárba hurcoljam és leköpjem. Egyebekben pedig minden csak izlés dolga, . . . gróf—y.

**** Gergely Gizella sikere.** Megírtuk Gergely Gizella szubrett-primadonna első bemutatkozó estéjéről, hogy ekkor elért sikere, az a siker, amely nemcsak külső zajban nyilvánult, hanem abban a felbressztett reményben összepontosult, hogy Gergely Giza napról-napra erősebben fogja meghódítani a közönséget. És ime amint örömmel tapasztaltuk ez a jóslatunk már esőtörtökön este *Rip van Winkle* előadásán kezd milderősebben teljesedni. A Gergely Giza *Lisbethje* Meilhac és Planquette költői miszticizmusát valóban művészi tökélyvel érvényesítette. A *Rip-Rip* áriáiból kisugárzó mélységesen romantikus muzsika, amely *Horváth* gyönyörű énekében oly szépen olvadt egybe a Gergely Lisbethjének szentimentalizmusában megnyilatkozó annyira finom stílus ének-művészetével, valóban nívóra emelte az előadást és a sűrűn felhangzó erős taps, amely Gergelynek és Horváthnak szözlött megérdemelt jutalom volt. Gergely a második felvonásbeli románcot dacára hogy kis hanganyagával nehezebb helyzetben volt, ének-művészetének mesteri voltát árulta el. Felugró meleg őszinte tapssal ismételték meg az estnek ezt a remek részét. A többiek is sok igekezetettel játszták. A kis *Adriant Dobó* Bandika édes naivssággal énekelte, kapott is érte tapsot, amelyre büszke lehetne még az apja is, aki egyébként a karmesteri székből dirigált és valóban oly mintaszerűen, hogy ennél az előadásnál zeneileg egyöntetűbb szép előadást még alig halottunk ezen a szinpadon. Általában a kiállítás és szebb volt, a ruhatárral is alaposan kiirukoltak. A hangulatot nagyon megjavította ez az előadás.

**** Goldstein Számít** adták tegnap este, ma pedig *Gósákat*. Természetesen nagy várakozással vannak az előadás iránt. Miss Mary Halton, Fedák Sári játszták már itt *Mimozát*, *Szelestey* pedig *Mollyt*. Hát nem szabad felszöfölt igényekkel színházba menni. Különben nagy figyelem irányul egynehány ma esti gósa után. A fess *Pataki Riza*, a kis herceg *Van-dácska*, a szókés barna mosolygós arcu menyecske Cs. *Radó Rózi* és táncra teremtett csipőről híres *Garay Szeréna* egy pont felé, a gésák testőrhada felé irányítják a felbressztett érdeklődést.

**** Még valami.** Egyik helyi újság oly kiméletlen módon rontott Gergely Gizella szubrett primadonnának, hogy már nem a színésznőt szinpadai mű-

ködesében, hanem az objektív kritika leple alatt a nő bántja. Sértő különösen az a mód ahogyan ezt a bántalmat neki is kellemetlen burkolat alá vonja. Nem szeretünk színházi kritikák keretében polemizálni és más véleménynyel bibelődni. De itt sértett nővel szemben kell lovagias kötelességet gyakorolnunk első sorban, második sorban pedig a magunk részéről határozottan vissza kell utasítanunk ezt a hangot, annál is inkább, nehogy azt higgyék, hogy nálunk az a személyeskedő pocolya, amelyben csak úgy gázolnak a mi dicső hivatásos újságíróink már a nőkkel szemben való „noblesse oblige”-t sem tiszteli, azért mert az a nő véletlenül színésznő. Gergely Gizella kissasszonynak pedig szolgáljon megnyugtató, hogy a női érzékenységen ejtett sérelem nem a *sajtó* részéről érte őt, hanem olyan helyről, ahol a mámor nyilván már azt is elfeledtette, mi az a köteles tisztesség amelylyel mindenkor, bármily kritikával illetünk is színésznőt, a nővel szemben meg kell őriznünk a *lovagiaságot*. Már tudnillik ott, ahol ilyenről egyáltalán szó lehet.

KÖZGAZDASÁG.

Magyar érdek.

— nov. 14.

() A kereskedelmi miniszter leiratot intézett a Kereskedelmi és Ipar-kamarához, melyben felhívja a kamarákat, hogy a katonai egyenruhák készítéséhez szükséges gyapju-árak mérséklése iránt tegyenek lépéseket, mert különben a hadügyminiszter külföldön szerezne be a szükséges nyersanyagot. Lássuk csak, miről van itt szó.

A hadügyminiszter ur drágálja a magyar gyapjut. — Azon nézetben van, hogy az angol és francia gyapju olcsóbb.

Átír tehát a magyar kereskedelmi miniszterhez, hogy legyen gondja, hogy a magyar gyapju ára a hadügyminiszteri óhaj értelmében redukáltassék.

Erre a magyar kereskedelmi miniszter siet leiratot intézni a Kamarához, hogy a bőségben úszó magyar termelők és kereskedők adják olcsóbban a gyapjut, mert különben a hadügyminiszter bácsi cudarul megharagszik és hozat külföldről gyapjut „kost was kost.”

Természetes, hogy a miskolci kamara, tegnapi közös ülésében a leghatározottabban állást foglalt ezen miniszteri leirattal szemben és nemcsak, hogy azt végre nem fogja hajtani, hanem átír a többi kamarához, hogy a legerélyesebben utasítsák vissza ezt a képtelen dolgot.

A kamarától ez feltétlen helyes cselekedet volt, de dicséret érte nem jár, mert hát ugyan mit tehetett volna más?

Talán azt mondotta volna a saját tagjainak, hogy adják a gyapjut olcsóbban, mert a hadügyminiszter úgy kívánja, a hadügyminiszter pedig igen nagy ur és tartuk szerencsénknek, ha egyáltalán kegyeskedik megengedni, hogy a katonai posztó magyar gyapjuból készítettassék.

Ilyet még feltételezni sem lehet. A Kamara tehát akként járt el, a hogy a helyzet megkívánta és másképp abszolút nem járhatott el.

Azonban a kereskedelmi miniszterium kevésbé helyesen járt el, sőt — nem habozunk kimondani — helytelenül járt el.

Nem tudják talán a kereskedelmi miniszteriumban, hogy az egész országban nehéz válsággal küzd valamennyi gazdasági faktor?

Szabad-e ilyenkor azzal a kívánsággal jönni, hogy egy igen fontos cikkünket, a gyapjut adjuk olcsóbban, mert különben a katonaposztót, mely a magyar adófizetők keserves filléreiből szerzettetik be, külföldön fogják vásárolni.

Ezt meg akkor sem szabadna mondani, ha igazán olcsóbb lenne a külföldi gyapju.

De ez határozottan nem áll.

A mi gyapjunk ára egészen normális. Azonfölül pedig igazán furcsa a ml hadügyminiszterünk „gyapju-politikája.” Hát az angol vagy francia gyapjuból akarja készíttetni a katonaposztót?

A legfinomabb divat-öltönyöket szokás abból készíteni, de nem katonaposztót. Erre a célra a mi gyapjunk a leghasználhatóbb és legolcsóbb.

A válsággal küzdő közgazdaságunknak éppen az olyan istápolás kell, a milyent a kereskedelmi miniszterium szánt neki.

Egyébként azt hisszük, hogy a magyar birtokosság és kereskedők hajlandók lennének belemenni a gyapju árának tetemes redukációjába, ha a hadügyminiszter kijelentené, hogy a katonai kiadásokból elenged az ország-nak egy pár milliót.

Hanem akkor, midőn már szinte elviselhetlenné válnak a katonai terhek, mikor az ország szinte a tönk szélén áll, éppen az exorbitáns katonai kiadások miatt, határozott bűn volt azt tervezni, hogy a mi pénzünkért külföldön akarják a mi hadseregünknek ruházatához szükséges posztót beszerezni.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

Az országos vásárokon az iparosí vagy kereskedői minőség igazolása tárgyában a keresk. miniszter 1901. évi november 6-án 39,505. sz. alatt valamennyi törvényhatóságokhoz a következő körrendeletet intézte:

Több ízben kérdés tárgyát képezvén, vajjon a hatóságok a vásárokat látogató iparosoktól és kereskedőktől követelhetik-e vagy sem azok iparosí vagy kereskedői minőségének igazolását, ezennel a következőket rendelem: Az 1884. évi XVII. t.-cikkben foglalt ipartörvény 50. §-a megadja a jogot, hogy minden iparos úgy saját, mint mások készítményeit az ország bármely helyén tartott országos vásárokon áruba bocsássa. A törvény eme rendelkezése mellett az a gyakorlat is kifejlődött, hogy az országos vásárokat nemcsak az iparosok és kereskedők, hanem mások is rendszeresen fel szokták keresni. Miután azonban az ipartörvény idézett rendelkezése szerint a vásárok rendszeres látogatása csakis az iparosokat és kereskedőket (kikhez a jogosult vándoriparosok és vándorereskedők is tartoznak) illetheti meg, az elárúsító vásárok ebbeli minőségének igazolását a hatóságok mindenkor megkövetelhetik. Kötelesek ennél fogva az ilyen vásárok iparigazolványaikat kívánatra mindenkor előmutatni s illetőleg iparcikkek árusítása végett a vásáron iparigazolvány nélkül megjelenő árusítók az árusítástól eltiltassanak. Ezen rendeletem, melylyel egyuttal a volt földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszternek 1875. évi augusztus hó 26-án 19,110. sz. a. kelt rendeletét hatályon kívül helyezem s mely azonnál életbe lép, a házi ipari készítmények elárúsítóira nem terjed ki.

TÖRVÉNYSZÉK.

§ A mádi ügy hullámai. Lapunk előző számában megemlítettük egyik fázisát a mádi ügynek, a másik része ma játszódott volna le, ha a felek ki nem békülnek. De, hogy ez megtörtént, csak éppen a vizsgálati iratoknál 7064—901. sz. alatt fekvő tanuvalomások derítenek egy kis fényt *Halász Pálnak* Mádról való távozására. Mintegy négy tanu vallja, hogy *Halász Pál* volt segédjegyző egy éjjel minden bejelentés nélkül eltűnt onnan. *Szipszer Jenő* pedig azt vallja hogy tőle egy 3 forint értékű inget és velencei tükröt „sikkasztott” el. Ott van *Halász Pálnak* is egy levele, amelyben burkoltan ugyan de jelzi, hogy „egyéb okok kényszerítettek a távozásra, amiket egykor majd szinte *felderítok*.”

Kiadja: Éhlert Gyula.

1.000.000

KORONA
ESETLEG A LEGNAGYOBB NYEREMÉNY!!

JEGYZÉKE az
50,000 nyereménynek.
Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben:
1.000,000 korona.

az összes nyeremények 5 hónap alatt kisorsolhatók
és készpénzben fizetendők.

Korona	
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 . . .	200000
2 . . .	100000
1 . . .	90000
1 . . .	80000
1 . . .	70000
2 . . .	60000
1 . . .	40000
5 . . .	30000
1 . . .	25000
2 . . .	20000
3 . . .	15000
31 . . .	10000
67 . . .	5000
8 . . .	3000
432 . . .	2000
763 . . .	1000
1238 . . .	500
90 . . .	300
81700 . . .	200
3900 . . .	170
4900 . . .	130
50 . . .	100
8900 . . .	80
2900 . . .	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000

Kiváló szerencse

Török-nél

Nagyon sokan szerencsések lettek általunk.
Öt és fél millió koronánál többet nyertek nálunk nagyrabcsült vevőink.

Az egész világ legesélydusabb sorsjátéka a mi m. kir. szabad. osztálysorsjátékunk, mely nemsokára újból kezdetét veszi.

100,000 sorsjegyre 50,000

pénznyereménnyel sorsolattik ki, tehát az összes sorsjegyek fele nyer a mellékelt sorsolási jegyzék kimutatása szerint.

5 hónap alatt összesen **Tizenhárom millió 160,000 koronát**, egy hatalmas összeget sorsolnak ki. — Az egész vállalat állami felügyelet alatt áll.

Az I ső osztály eredeti sorsjegyeinek tervszerű betétjei a következők:

egy nyolezad (1/8) frt — 75 vagyis 1.50 kor.
egy negyed (1/4) „ 1.50 „ 3.— kor.
egy fél (1/2) „ 3.— „ 6.— kor.
egy egész (1) „ 6.— „ 12.— kor.

A sorsjegyeket **utánvétellel** vagy a **pénz beküldése** ellenében küldjük szét. Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket kérünk tekintettel arra, hogy a nyereményhúzások már november hó 21. és 22-én lesznek, azonnal, de legkésőbb

foyó évi november hó 21-ig

bizalommal hozzánk küldeni.

Török A. és Tsa

BANKHÁZ
BUDAPEST,

Hazánk legnagyobb detail osztálysorsjáték üzlete:

Főáruháuk osztálysorsjáték osztályai

1. V., Váci-körut 4/a.

2. Muzeum-körut II.

3. Erzsébet-körut 54.

Rendelőlevél levágando.

Török A. és Társa Bankháza Budapest.

Kérek részemre I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget — korona összegben } utánvételezni kérem.
} postautalvánnyal küldöm.
} mellékelem bankjegyekben (bélyegekbén.) } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím:

THE MUTUAL

new-yorki életbiztosító-társaság.

A világ legnagyobb és leggazdagabb biztosító-társasága.

Vagyon 1900 december 31-én

1.687.840,168.45 frank

Biztosítási állomány 1900. december 31-én

5.914.496,829.12 frank.

Magyarországi vezérigazgatóság:

Budapest, IV., Károly-körut 26.

Főügynökség Zemplénum megye területére

Klein Arthur és Klár Andornál.

Saujhely város polgármesterétől.

12528./901. I. sz.

Hirdetmény.

Sátorajaujhely város amerikai szőlőtelepén eladásra bocsájtatik:

- 1.) Kétezer gyökeres zöld oltvány,
- 2.) Egy éves sima zöld oltvány,
- 3.) Gyökeres ripária portális.

Az árakra vonatkozólag a város gazdai hivatala ad bővebb felvilágosítást.

Sátorajaujhely 1901. november 11.

Székely,
polgármester.

Saujhely város polgármesterétől.

12527/901. I. sz.

Hirdetmény.

A földművelésügyi miniszterium megengedte, hogy a város tulajdonát képező erdő területből azon részek a melyek szőlő művelésre alkalmasak, eladassanak.

Felhívom tehát mindazokat a kik ezen erdő területekből szőlő ültetésre megfelelő mennyiséget vásárolni akarnak, hogy igényüket 1902. január 1-ig a város gazdai hivatalába akár szóval akár írásbelileg jeleltsék be, hogy a még e tél folyamán történendő felmérés eszközölhető legyen. Sátorajaujhely, 1901, november 11.

Székely,
polgármester.

Tanuló

felvétetik a

„ZEMPLÉN“ könyvnyomdájában.

Saujhely város polgármesterétől.

12529 /901. I. sz.

Hirdetmény!

Sátorajaujhely város 1901. évi vágás területén szőlő karó is fog kitermeltetni.

A tanács határozata alapján csak annyi karó készítettik, a mennyi előzőleg elő fog jegyeztetni.

Ugyanazért felhívom mindazokat, akik a város erdejében készített karókat akarnak beszereztetni, hogy a mennyiség tekintetében f. év Decz. 15-ig a város gazda hivatalába igényüket bejelenteni sziveskedjenek, mert e határidőn túl jelentkezők figyelembe vétetni nem fognak.

Sátorajaujhely 1901 nov. 11.

Székely,
polgármester.

Szőlőoltványok

szokványminőségben.

A legkiválóbb 42 bor- és esemegefajokban fajtisztán, teljes jótállással.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia esemeték és magvak.

Uradaimnak, községeknek három évi törlesztésre is adatik.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Ezer esemete elég 200 méterre. — Ára 6 frt.

Diócsemekek. Óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése számos gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Színes fénynyomatu főárjegyzék ingyen és bérmentve küldetik minden rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül még egy olyan könyvet kap ezzel, ki azt címére ingyen és bérmentve küldetni kéri, mely ninesen az a ház, vagy család, ahol annak tartalmát haszonra ne fordítanák, városon, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is igen érdekében áll: kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Czim:

„Érmelléki első szőlőoltvány-telep“ Nagy Gábor Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.